

פרוטוקול מישיבת ועדת הכלכלה מיום 13.9.17

בהשתתפות: אלי ברכה, משה ליבר חבל יבנה, דורון שידלוב, נתן קוסקס, יצחק אגוזי, שמעון קרן צבי, דגן לוין, הדסה אלמוג, רון שני, ישראל נדיבי

1. עדכונים רשות המים-

1.1 התאגדות אזורית- הקמת חברות ביוב אזוריות. המט"שים וקווי ההולכה יעברו לחברות אזוריות.

עד היום האחריות המלאה בנושא ביוב הנה של הרשות המקומית. חברת ביוב אזורית תהיה אחראית על נושאים אלו, ותעריפי החברות ייקבעו ע"י רשות המים.

התקשרות של רשות המים עם חברה אזורית מעבירה את האחריות מהמועצה האזורית לחברה האזורית. המטרה הייתה שהחקיקה תישאר וולונטרית על מנת לא להכריח רשויות מקומיות להצטרף. ואכן החקיקה נשארה וולונטרית.

בעיות שעדיין לא פתורות בחוק:

- קביעת התעריפים-מהו המנגנון?
- טהור המים בקצה, למי עוברים המים המטוהרים ובאיזה מחיר
- תשתיות משותפות- כיצד יבוצע השיתוף? מה אם רשות מסוימת לא מצטרפת לתשתיות?

1.2 אירוע פגיעה במים- בערים התאגידיים מבצעים את הפעולות הנדרשות וזו אחריות וסמכות התאגיד. במועצות האזוריות ספק המים חייב להכין תכנית התגוננות שהינה מאוד מורכבת. המטלה על רשות המים בחירום- חלוקת מים לאזרחים. מנהל הארוע בפגיעה במים- ראש הרשות. הבעיה הינה שבעיריות האחריות עברה לתאגידיים, ובאזוריות באגודות המים, אך באירוע חירום חוזר לראש הרשות לכן יש לדרוש תקציב מתאים מרשות המים להערכות לזמן חירום.

1.3 שינוי כללי המים והביוב במועצות האזוריות- ממ"א נהל מו"מ ארוך מול רשות המים בנוגע לאסדרת הטיפול במים במרחב הכפרי. שינוי הכללים נעשה ללא התייעצות והדברות עם ממ"א. פרסום הכללים כופה למעשה כללים על המועצות האזוריות לא בהסכמה.

רון שני העביר לרשות המים נייר עמדה של ממ"א, שדרש הדברות מוקדמת עם יו"ר רשות המים. אולם המרכז לא זכה להתייחסות הרשות. בהנהלת ממ"א הוחלט שגם יו"ר המרכז יוציא מכתב לרשות המים.

שמעון קרן צבי- בערעור לרשות המים נדונה בעיית ההפחתה של 30 אג' באגרת הביוב "לצרכן גדול", קבוץ לא נחשב צרכן גדול לפי רשות המים. בשער הנגב כבר התחשבו בהפחתה בתעריף שנקבע. התשובה שהתקבלה מרשות המים- ההנחה לצרכן גדול תושהה לתקופה הקרובה, על מנת שרשויות מקומיות שיש בהן בעיה תוכלנה לעשות שינוי בתעריף ולהתאימו לגובה ההנחה.

2. **מדד חוזק רשות** - משרד הפנים קבע תאריך לשימוע, השימוע נדחה ע"י המשרד ולא נקבע תאריך אחר. ד"ר מוטי דלג'ו ייצג את מרכז המועצות האזוריות בשימוע. הועדה התכנסה רק למודל הכנסות עצמיות ברשות. המדד "מדד יכולת רשות" - בוחן את יכולת הרשות לייצר הכנסות.

הכנסות בפועל מארנונה לא יכולות לשמש כמדד בשל התעריפים הקיימים. התחשיב לקח בחשבון את כמות המ"ר בסווגי הנכסים השונים עם תעריף שנקבע עפ"י המדד הפריפריאלי. ממוצע התעריפים בכל סוג סיווג של הנכס באזור הפריפריאלי הרלוונטי לרשות. התעריף הממוצע כפול מספר המ"ר הרלוונטיים שווה להכנסה ברוטו. כמו כן חושבה ההנחה הממוצעת: בכל רשות אחוז הנחה ממוצעת בפועל. (לחוד למגורים ולחוד לתעשייה) נכסי המדינה לא חושבו בהתאם לגובה ההנחה הקבועה בחוק. נכסים ששייכים לחקלאות, מבנים חקלאיים וקרקע חקלאית חושבו עפ"י הכנסה בפועל. כל זה מחולק למספר התושבים ברשות לפי הלמ"ס פוטנציאל גביית ארנונה לתושב וזהו המדד השוטף. במקביל נעשה חישוב הכנסות הרשות מהיטל השבחה ב- 5 שנים אחרונות 2011-2015, ממוצע של 5 שנים עפ"י הדו"חות הכספיים. זהו מדד פוטנציאל פיתוח. אלו החומרים שיצאו לשימוע, המטרה: חישוב המדד מחדש כל שנת כספים. המדד נשלח עם דרוג, ברמת מקרו המועצות האזוריות נמצאות בשלבי המדד הגבוהים מאחר שהמדד מטפל רק בהכנסות ולא בהוצאות. מש"מ עדיין לא פרסמו ניר עמדה. הדרישה הינה להתחשב גם בצד ההוצאות, אך הנושא בעייתי למדידה.

חברי הועדה עומדים על כך שהמדד חייב לשקף גם מבנה הוצאות, במיוחד במועצות האזוריות. זאת מאחר ולמועצות האזוריות הכנסות גבוהות יחסית, אך יש להן גם הוצאות גבוהות יותר, כפי שמשקף גם במודל מענק האיזון.

רון מבקש מחברי הועדה לחשוב על דרכים כיצד מציגים שההוצאות במועצות האזוריות גבוהות יחסית לרשויות המקומיות.

3. **אמות מידה בעניין חישוב פסולת עודפת** - עיקרון החישוב עפ"י פסולת עסקית מחושבת לפי כמות הפסולת לעובד בעסק מקובל עלינו. רצ"ב מסמך שמשד הפנים הפיץ.

רשמה: הדסה אלמוג.